

't Eendeï

Zomer!

PostNL
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

verschijnt 4 keer per jaar

49e jaargang nummer 3, zomer 2024

De legpuzzel

De voorpagina van het lentenummer van 't Eendeëi werd gevuld met een foto van een legpuzzel. Wie de mooiste slagzin maakte krijgt de originele legpuzzel cadeau. We kregen diverse reacties. Unaniem besloot de jury dat de winnaar **Désirée**

van der Poel was. Zij schreef: Het voorblad van de Ei-krant vind ik schitterend. Met mijn vader sleutel ik graag aan de Eend, met mijn moeder heb ik het altijd over brei- en haakwerkjes en op school puzzel ik graag met de kinderen in de klas. Ik ben dus een Ei-lid die graag sleutelt, breit en puzzelt. Hier mijn rijmpje:

*Ik wil die wol-puzzel wel,
want sleutelen, breien en puzzelen dat is mijn spel.*

*Met de eend in wol gehuld,
ga ik hiervan genieten met veel geduld.
Als trots lid van het Ei,
maakt deze handwerkpuzzel mij helemaal blij.*

*Deze schat van 47 jaar oud,
zal ik bewaren als kostbaar goud.*

Maar ook **Ivonne Tollenaar-Bus** uit Vogelenzang *Ik wil die wol-puzzel wel want puzzelen zit mij in het bloed. Net zoals onze lelijke eend dat doet Ze wordt gereviseerd maar dat duurt nog zeker een jaar En dan ben ik met die leuke puzzel vast wel klaar.* en **Jurgen Ostheimer** schreven juweeltjes van poëzie. Helaas hadden we maar 1 legpuzzel te vergeven, dus we hebben Ivonne en Jurgen op de troostprijslijst gezet. Zodra we een leuk alternatief tegenkomen (kan wel even duren) krijgen jullie die troostprijs alsnog...

Naast dit clubblad ontvangt ieder lid en donateur ook iedere maand (of waar nodig vaker) de Ei-Mailnieuws in zijn of haar postvak. Ontvang je de Ei-Mailnieuws niet? Meld je dan aan via de website, te vinden onder het kopje Ei-krant, nieuwsbrief.

Het Ei-Bestuur:

voorzitter: Paul Otto voorzitter@eendeei.nl

secretaris: Saskia Albert secretaris@eendeei.nl

penningmeester: Jos Simons penningmeester@eendeei.nl

algemeen techniek: Leo Leenders techniek@eendeei.nl

algemeen activiteiten: Jacqueline Vos activiteiten@eendeei.nl

Tja, als je in Frankrijk dan eindelijk voor de supermarkt een Franse Eend tegenkomt, loop je er natuurlijk een keer omheen. Dan komt de trotse eigenaar aangewandeld die al een stokbrood heeft gekocht. Hij doet meteen de motorkap open en begint in rap Frans te praten over: le moteur, boîte de vitesses, le batterie et le carburateur. Na een paar zinnen ben ik hem helemaal kwijt, maar desalniettemin was het een vrolijke ontmoeting. Het was een echte liefhebber met een perfect gerestaureerde Eend. Paul Otto

VAN DE VOORZITTER

Voor je ligt de derde Ei-krant van 2024, het zomernummer. Helaas door omstandigheden met vertraging. Onze excuses daarvoor. Over de afgelopen periode valt niet heel veel bijzonders te vermelden. Vooral veel 'business as usual'. En met veel wordt bedoeld... veel... De box is eigenlijk constant besproken en daarnaast wordt er bijna dagelijks 'poliklinisch in de dagbehandeling' aan Eenden gewerkt! De cursussen draaien als een tierelier en zijn eigenlijk allemaal 'vol' voor de rest van het jaar.

Ook in het magazijn wordt het nodige gekocht en gaan de bestellingen steeds beter. De bar draag natuurlijk ook zijn steentje bij en de Wielewaalrit in mei was weer een groot succes. Kortom op 't Ei is altijd wat te doen. Helaas is het niet alleen maar hosa na en gejuich. Speciale aandacht vragen we

voor de oproep van de box-mannen elders in deze Ei-krant.

De vakantie is voor velen al in volle gang, of misschien al voorbij. Op stap met de Eend of anders, maar geniet ervan!! En ook belangrijk... kom weer veilig en gezond terug.

*Met vriendelijke groet,
namens het bestuur,
Paul Otto*

EIALLERLEI

In het vorige Ei-blad schreven we een artikelje over gepersonificeerde kentekenplaten. Vooral in België is dat inmiddels een rage aan het worden. Nee 2CV gerelateerde kentekens zijn we nog niet tegengekomen. Kan met de prijs (1000,-) te maken hebben. In Brasschaat zagen we vorige maand deze XM met een wel heel fraaie kentekenplaat.

Over Michelinmannetjes...

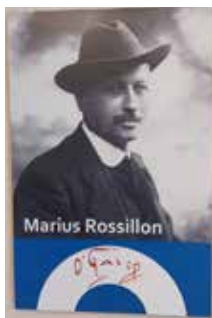
Bibendum, ofwel het Michelin-mannetje is vooral in Frankrijk nog altijd razend populair. Je komt hem dan ook nog steeds overal tegen op verkeersborden en op Franse (garage)gevels. Dit voorjaar reden Paul en Annelies door de Franse Dordogne en bezochten "Les Jardins de Marqueyssac", nabij Sarlat. In deze mooie tuin was ook een fraai landhuis, waarin een aparte zaal was ingericht voor "Michelin" en de ontwerper (Marius Rossillon) van posters en het bekende Michelin-mannetje.

In een eerder Clubblad (editie voorjaar 2022) schreef Erwin Wittenberg al eens een uitgebreid artikel over de geschiedenis van Bibendum.

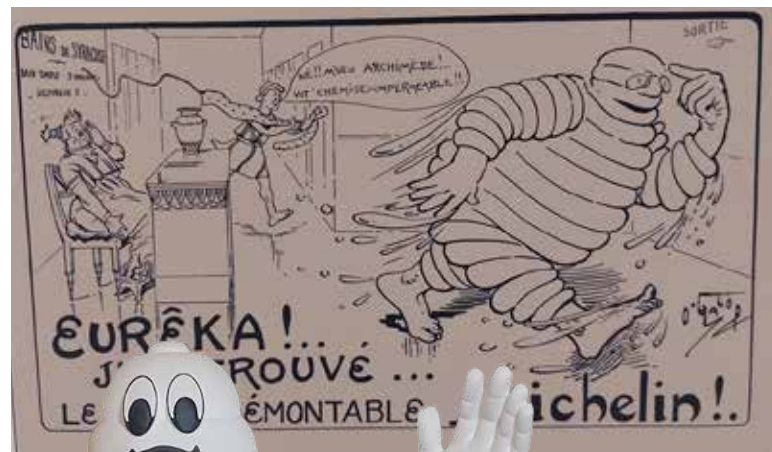
Gemist? Scan de QR-code of kijk op onze website, waar veel oude Ei-bladen te lezen zijn. Hieronder een

aantal advertenties en posters gefotografeerd op de tentoonstelling in de Dordogne.

En wie mocht denken, dat je gezien de populariteit van Bibendum onder de talloze verzamelaars, daar niets meer van tegen komt op rommelmarkten en Oldtimer-beurzen", vergist zich. Jeroen zag gewoon deze originele poster te koop hangen op een auto-onderdelenbeurs vorige maand in Frankrijk.

Maar ook dichterbij huis dook medio mei Bibendum weer op: In recreatieoord Binnenmaas, waar 2 keer per jaar de Brocantemarkt 'Klein Frankrijk' wordt georganiseerd. We zagen daar 2 bijzondere Bibendums in de vorm van een compressor en een bandenspanningsmeter. Overigens een leuke en gezellige rommelmarkt, waar je écht unieke dingen tegenkomt. (noteer alvast de volgende op 21 september 2024 van 09:00 – 17:00)

ZELF EEN ZONNEDAK MAKEN VOOR JE EEND

DOOR VICTOR VAN DER KUIJL UIT WINTERSWIJK

In het vorige nummer heb ik een artikel geschreven over mijn 2CV Special. Dit voorjaar is de auto voor de verzekering getaxeerd bij een garage in Brabant. De route vanuit mijn woonplaats Winterswijk naar het zuiden liep deels via 'landelijke' wegen en niet via de snelweg, een mooie rit dus. Op de terugweg heb ik bij prachtig weer voor het eerst met open dak gereden. Hoe mooi, wat wil een mens nog meer? Nou ja, je wilt natuurlijk niet thuiskomen met een hoofd dat oogt als een "biefstuk bien cuit". Een hoed of pet is dan een degelijk voorbehoedsmiddel, maar een zonnedak leek in ons geval praktischer. Hieronder vertel ik hoe ik zelf met betrekkelijke eenvoudige middelen zo'n zonnedak heb gemaakt. Aan de hand daarvan kun je er zelf ook eentje maken

Maatvoering

Het zonnedak is 85 cm lang en 75 cm breed. Als je deze breedte aanhoudt, valt hij tussen de sluitingen van het dak van je Eend. Ik weet niet of er maatverschil zit tussen diverse bouwjaren, dus meet je eigen auto wel eerst na voor je begint. De zoom die rondom zit, is 5 cm breed en is 2 maal omgevouwen. De knipmaat van de stof wordt dus 105 cm lang en 95 cm breed.

Gebruikt materiaal

Omdat onze 2CV rood is heb ik voor het dakje rood-wit gestreepte stof gebuikt. Deze is van 100% polyester. De stof heb ik tijdens een werkbezoek in Engeland gekocht, maar deze is natuurlijk ook in ons eigen land te

krijgen. Achteraf bleek de stof te dun te zijn waardoor er toch nog te veel zonlicht doorheen kwam. Dit euvel heb ik opgelost door er een extra laag witte stof van 100% katoen onder te maken van 85 cm lang en 75 cm breed (geen 2 keer omgevouwen zoom dus). Het geheel houdt ongeveer 50% van het zonlicht tegen.

Een voordeel van de extra laag stof is, dat deze meer stevigheid geeft dan klittenband. Ook voor het oog is het aangenamer, maar dat is uiteraard persoonlijk. Gebruik voor het naaien van gestreepte stof een naaimachine met een zgn. boventransportvoet, om te voorkomen dat het patroon verschuift. Dat laatste is mij overkomen. En dan voel je je "genaaid", zeg maar. Ik heb uiteindelijk hulp gezocht bij een expert. Bij haar professionele machine zit deze voet al ingebouwd.

Bevestiging

Het zonnedak wordt door middel van klittenband aan de auto bevestigd. Het materiaal is goedkoop, eenvoudig te monteren en gemakkelijk te openen. Ik heb het bij een Duit-

se supermarkt gekocht waarvan de naam rijmt op Galdi, maar onze eigen Hema heeft het ook. De breedte van het band is in mijn geval 16 mm, waardoor het exact in de witte strepen van de stof valt.

Als je dan ook nog wit naaigaren gebruikt krijg je een bijna onzichtbare bevestiging. Er zou een probleem kunnen optreden als het patroon was verschoven. Een zaklamp er onder houden kan een handig hulpmiddel zijn om het patroon door de witte stof te zien. Op de foto hieronder staat de maatvoering van het klittenband. Het zijn hart-op-hart (hoh) maten: 12 cm is de voorkant en 16 cm de achterkant van het zonnedak.

Ik heb gebruik gemaakt van een naaimachine. Heb je die niet tot je beschikking, dan is dat geen probleem. Het naaiwerk is ook prima met de hand te doen. Voor het klittenband zou je dan de zelfklevende variant kunnen kiezen. De kosten van

het materiaal bedroegen ongeveer 12 euro.

Onze ervaringen met het rijden met een zonnedak op onze eend? Gewoonweg geweldig! Zeker tijdens de wat langere ritten.

VERSNELLINGSBAK NIET OPTIMAAL? ONZE "EI VERSNEL- LINGSBAK CURSUS" IS EEN AANRADER!

Ongeveer 2 jaar geleden hebben mijn neef ik zijn Dyane uit 1983 opgeknapt. Bij de aanschaf was duidelijk dat de versnellingsbak niet in orde was, maar de rest van de auto was in dusdanige goede roestvrije staat dat dit de koop niet in de weg mocht staan. Een deel van het auto leven in Frankrijk heeft deze Dyane dienst gedaan om stookhout te halen uit het bos. Getuige de aangetroffen specifieke aanpassing met vlakke laadvloer en ontbrekende achterbank. De versnellingsbak maakte om onduidelijke reden een flink gierend geluid. Deze versnellingsbak is uit elkaar gehaald om de mogelijke (simpele) oorzaak te ontdekken en bleek op 1 van de tandwielen dat er drie tanden gebroken waren. (Voor geïnteresseerden: Een beschadigd Torentandwiel op het grootste tandwiel waar deze op de prise as wordt aangedreven).

Vanwege de voortgang van het project en het gebrek aan kennis, kunde en de juiste gereedschappen is deze bak aan de kant gezet. Ook omdat zoekopdrachten op het internet voor dit specifieke tandwiel heel hoge bedragen lieten zien. Een andere gereviseerde versnellingsbak werd gevonden bij een Eenden specialist in de Noordoostpolder.

Nu enkele jaren verder wilde ik nu de originele, gierende bak weer kunnen gebruiken als reserve en ben daarom op zoek gegaan naar een ander torentandwiel en bijbehorend prise-as tandwiel. Gelukkig nu gevonden bij een specialist in België. Zodoende de versnellingsbak weer opnieuw opgebouwd maar nog steeds geen idee hoe deze af te stellen en als je het werkplaatshandboek er op na slaat maakt dat één en ander niet veel duidelijker helaas.

Dus ingeschreven voor de "El versnellingsbak cursus" met de bedoeling om te kijken naar de afstelling van de schakelvorken en eventueel andere afwijkingen. Die controle was op de eerste cursusdag vrij snel gedaan en eigenlijk best jammer dat het zo "goed" uitpakte. Ik wist namelijk niet dat elke cursist vrijwel één op één "gecoach" werd. In mijn geval door Douwe en voor hem ook een soort van onverwacht jammer dat het na uurtje al klaar was. Gelukkig had deze "professeur" zelf nog een versnellingsbak die werk nodig (hoeveel mazzel kun je hebben) had en zodoende heel erg veel geleerd bij het opbouwen van zijn Dyane versnellingsbak.

De versnellingsbak cursus is heel goed geregeld binnen onze vereniging. Maximaal worden er 4 versnellingsbakken gereviseerd en elke cursist werkt aan zijn eigen bak en werkt hier samen met een deskundige. Daardoor is de voortgang heel soepel en de kans dat je "vast" loopt is er niet.

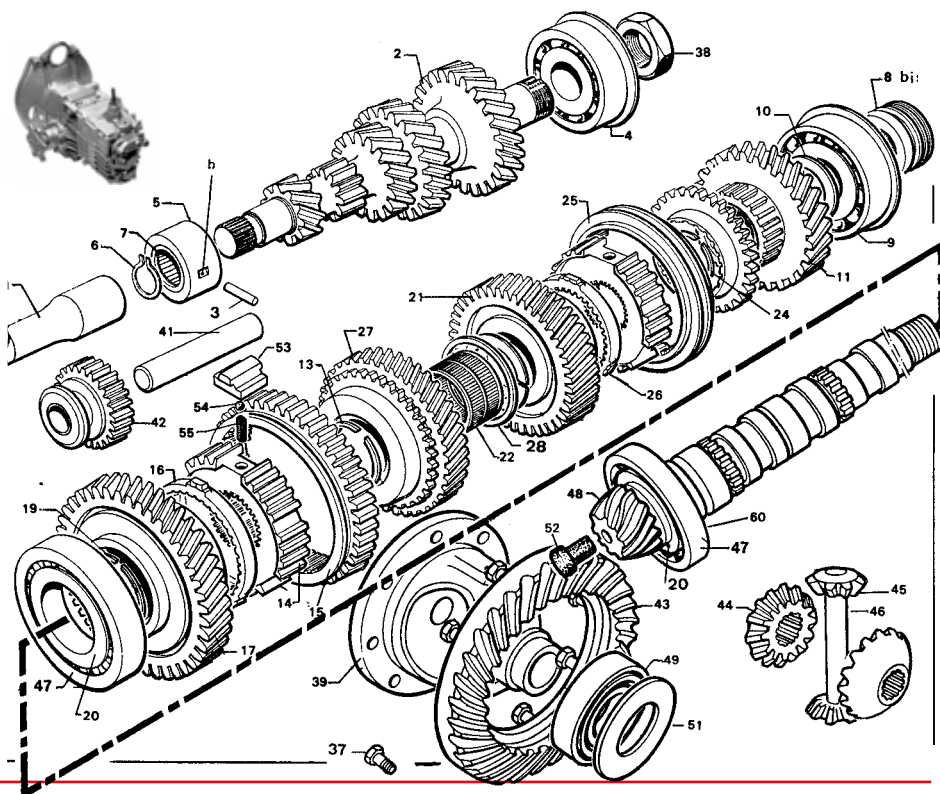

Deskundig

Tijdens de cursus wordt er zeer nauwkeurig gemeten. Bij aanvang wordt vastgesteld wat de pignon-diepte is als belangrijke meetwaarde. Deze afstand is belangrijk om zo dicht mogelijk naartoe te werken tijdens de opbouw van de versnellingsbak. Tijdens demontage word iedere component van de versnellingsbak beoordeeld of deze kan worden hergebruikt. Zodoende blijven de kosten zoveel mogelijk beperkt, al is een versnellingsbak revisie vrijwel nooit "goedkoop". Een andere belangrijke afstelling is de speling op de het differentieel met de juiste instrumenten volgens de fabrieksspecificaties opnieuw wordt afgesteld.

- Zeer deskundige docenten
- Goede één-op-éénbegeleiding
- Voldoende tijd tussen de verschillende cursusdagen voor schoonmaken / bestellingen etc.
- Goede uitrusting van de docenten (meetinstrumenten)

Dank aan de professoren Willem, Maurice, Jan en Douwe!

KLEPPEN STELLEN BIJ EEN DYANE OF EEN AMI

Voor het stellen van de kleppen gebruik je een korte platte schroevendraaier (een vrij brede versie die goed past) en ringsleutel 10. Zelf heb ik nog een stuk van het handvat (het oranje gedeelte op de foto) afgezaagd voor meer bewegingsvrijheid. Dit raad ik je zeker aan om te doen.

Rechterkant van de motor kun je zo bij Linkerkant van de motor haal je het luchtfilter weg.

De eerste keer zal het langer duren dan bij de Eend, maar oefening baart kunst. Daarna zul je merken dat je sneller klaar bent dan je collega met een eend die de spatborden en vleugels moet verwijderen en weer moet monteren.

Bij het verwijderen van de klepdeksels wel natuurlijk een plat bakje gebruiken om de olie uit de kop op te vangen.

OVER DE BOX!

Er moet ons iets van het hart!

Ik verbaas met telkens weer wat een fantastische plek we hebben als vereniging. Tevens bewonder ik de inzet van alle vrijwilligers die de boel netjes houden en weer opknappen als dit nodig is of iets toevoegen, waar we als vereniging weer een stukje op vooruit gaan. Dus als eerste een kolossale veer in de @#\$% van alle mensen die bijdragen om de boel netjes te houden en mooi te maken. Na de klusdag als de vloer in de box weer glimt en de werkbanken weer zijn opgeruimd is het een genot om in de box te sleutelen.

Maarr.... Je voelt hem al aankomen. Er is ook een maar. (ik beperk me even tot de box) Zomaar een voorbeeld: Je wilt olie verversen. Je rijdt naar 't El en rijd je auto de box binnen. Je kijkt om je heen (beseft dat de laatste klusdag al even geleden is) en vraagt je af: Van wie is dat motorblok, die versnellingsbak, ... Op welke werkbank kan ik mijn koffiebekertje nog neerzetten, waarom staan overal losse spullen? Waarom staat er een krik midden in de box. Vol goede moed ga je toch aan de gang. Je pakt een bak om je olie af te tappen maar helaas, daar zit de prut van de vorige gebruiker nog in. De dag begint slecht...

Ik kan nog even doorgaan: De koperslip is nergens te vinden (staat ergens op een werkbank), het speciaal gereedschap ligt niet op zijn plek of is verdwenen (Compressedrukmeter). Het lasapparaat is niet schoongemaakt, de gasfles staat nog open, de lasspray staat niet in de las-kast, ... Genoeg frustratie voor nu.

We hebben een fantastische vereniging, een mooie club mensen en een geweldige plek om te sleutelen.

Van ons allemaal voor ons allemaal!

Dit vraagt iets van jouw als lid van deze vereniging.

1. Houd je aan de afspraken rond het gebruik van de box.

Alle leden mogen gebruik maken van de box. Een dagje komen sleutelen? Gezellig! Zorg wel dat aan het eind van de dag jouw rommel weer is opgeruimd, de vloer is aangeveegd, het gereedschap weer op zijn plek ligt en als er iets stuk is dat je dat even meld bij de box-beheerder (een mailtje naar box@eendeei.nl). Je oude vloeistoffen (motorolie, remolie, ...) voer je zelf af. Die laat je niet staan!

2. Als je langer dan één dag in de box wilt staan kan dat ook. Je kunt de box dan reserveren.

Reserveren van de box doe je via de website. De plekken 3 en 4 zijn hiervoor beschikbaar. Let op: Je reservering is alleen geldig als je ook de borg betaald hebt. Alleen dan mag je eend overnachten in de box! Nadat je periode in de box is afgelopen, krijg je een factuur voor het gebruik van de box. Soms duurt dit echter een paar weken (wij doen het er namelijk ook maar bij!)

De box mag -mits gereserveerd- de hele dag gebruikt, desnoods ook 's avonds. *Maar let op:*

Denk aan de burens! We hebben in het verleden eens een vermeende klacht gehad van bewoners uit de woontorens voor geluidsoverlast van een slijpschijf. Bij navraag was die klacht toen ongegrond, maar toch... een gewaarschuwd mens telt voor twee.

Hou dus altijd rekening met geluidsoverlast als je aan de klus bent.

We zitten echt niet te wachten op een 'rijdende rechter'.

Deze factuur kan dan :

a. een credit van je borg zijn, want ieder lid mag één keer per jaar een week de box gratis gebruiken.

b. een wat grotere factuur zijn. Je hebt dan wat langer in de box gestaan. (Maar dan is je Eend ook weer vreselijk mooi!)
Je krijgt in elk geval een factuur.
Ook als je de box gereserveerd hebt is het natuurlijk collegiaal om gereedschap terug te leggen aan het einde van de dag en ook hier geldt dat je oude vloeistoffen zelf af moet voeren.

3. We hebben een prachtig lasapparaat
Alleen de leden die lastoestemming hebben mogen dit lasapparaat gebruiken. Lastoestemming krijg je alleen door de lascursus op 't El te volgen. Ook al kun je zelf nog zo goed lassen, het volgen van de cursus is verplicht om lastoestemming te krijgen. Dit houdt verband met de veiligheidsinstructies die we daar uitleggen.

Een paar weetjes rond het lasapparaat:

a. Vul het logboek in als je het lasapparaat gebruikt. Zorg er ook voor dat het logboek weer bij het lasapparaat ligt als je het apparaat hebt teruggezet in de laskast.

b. Als je het lasapparaat hebt gebruikt maak je de toorts schoon en spuit hem in met las-spray (zoals je is verteld tijdens de lascursus)

c. Vergeet niet de gaskraan boven op de gasfles weer dicht te draaien (gas is duur en misbruik is jammer!)

d. Het slechte nieuws is dat je sowieso een factuur voor 1 lastik krijgt (€ 2,50) als je het apparaat gebruikt hebt. Dit is de minimale bijdrage om het apparaat te onderhouden en de verbruiksmaterialen te bekostigen. Soms gebruik je 0 lastikken, maar de volgende gebruiker krijgt dan al een lastik als hij het apparaat net aan zet. Ik kan natuurlijk niet in een ander mans portemonnee kijken, maar dit is eigenlijk spotgoedkoop! (Met drie of vier lastikken "bak" je een hele nieuwe achterbak in je eend!) Je krijgt apart een factuur voor de gebruikte lastikken. Deze worden gemiddeld eens per drie maanden afgerekend.

Nog een kleine frustratie: Betaal die las-tik(-ken) gewoon! En niet 2 jaar na dato !!

e. Gas op? Er staat een nieuwe fles gas in de las-kast en op de deur van de las-kast staat het adres waar de fles kan worden omgeruild. Kom je er niet uit? Stuur dan even een berichtje naar box@eendeei.nl

ONZE GARAGEBOX is voorzien van diverse gereedschappen en specialistisch gereedschap. In de box zijn meerdere sleutelplaatsen. Zo is er bijvoorbeeld een sleutelplaats voor langdurige (restauratie)projecten, maar zijn er ook plaatsen voor de zaterdagmiddag. Informeer bij de boxbeheerder naar de mogelijkheden.

Nawoord.

Dit zijn zomaar een paar punten waarmee we als box-team eigenlijk willen zeggen : **Samen zijn we 't El. We helpen elkaar om onze A-types op de weg te houden.**

Laten we ervoor zorgen dat niet alleen jij lekker kan sleutelen op 't El, maar dat ook de andere leden dat kunnen.

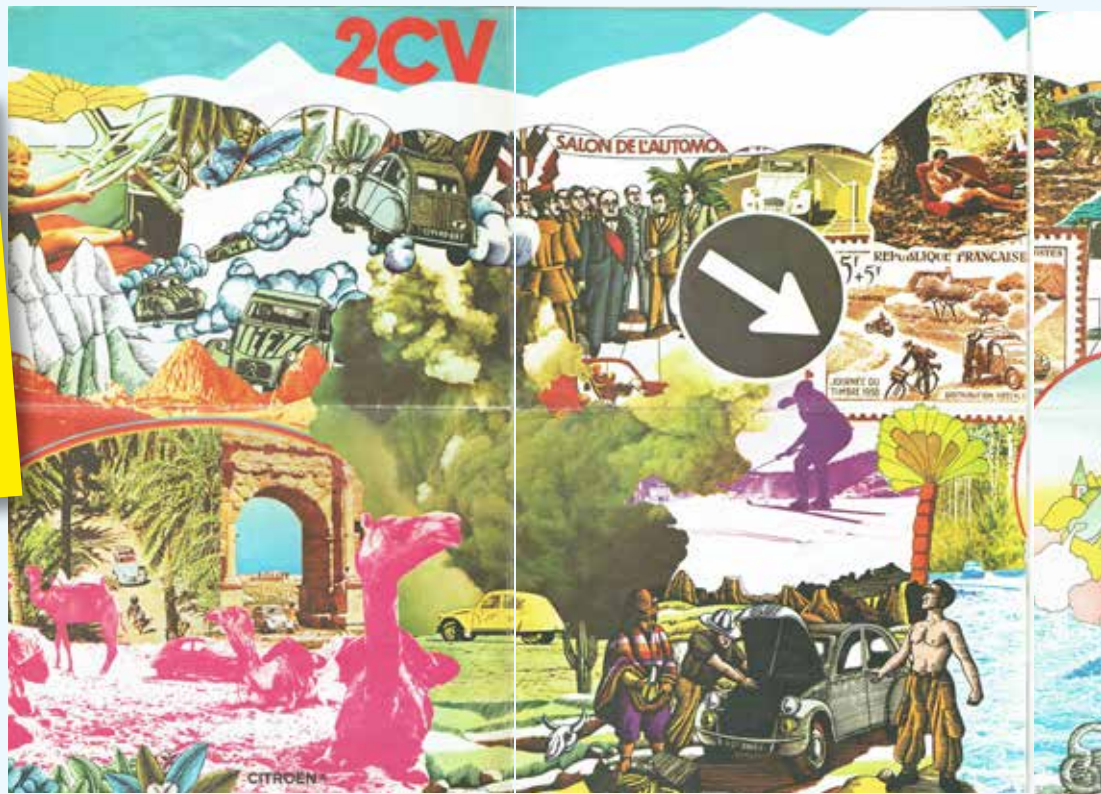
Alvast bedankt! Tot ziens op 't El.

Het box Team; Paul, Frank, Erik, Leo en Anton

OUDE EEND-FOLDERS

We vroegen jullie om leuke oude 2CV folders voor in ons Clubblad. Daar werd enthousiast op gereageerd! Waarvoor onze dank. Zo kregen we deze bijvoorbeeld: een folder uit 1971/72 (jaartal is een schatting en gebaseerd op de dashboardfoto in de folder.) Bijzonder is weer zo'n prachtige collage over de historie van de Eend en dan het formaat natuurlijk: Een vouwfolder van maar liefst een hele meter breed!

Het Schaampaard rept, en wel op rijm, van een paard met een geheim en van een kauw die, eloquent, wel tien Engelse woorden kent - dus heeft dit boek een Happy End.

HET SCHAAMPAARD

door Kees van Kooten en Kasper van Kooten

Van Jannetje kregen we dit prachtige boekje. 'Het Schaampaard' is weliswaar al in 1999 uitgegeven bij uitgeverij de Harmonie, maar nog altijd veelgelezen en nog altijd te koop (even googlen)

Kees van Kooten schreef een lang, virtuoos en geestig rijm waarin het verhaal wordt verteld van een paard dat zich schaamt voor zijn 'plofsels' en dat pas gelukkig wordt als het ongezien en ongestoord kan 'ploffen'.

Vanwege het grote succes van Het Schaampaard bestaat ook het gelijknamige luisterboek, voorgelezen door de auteur zelf. Kasper van Kooten liet zich door dit verhaal inspireren om een landschap van muziek en geluid te creëren. Met als bonus een karaokeversie met tekstboekje.

Leve de Professoren van de alternatieve

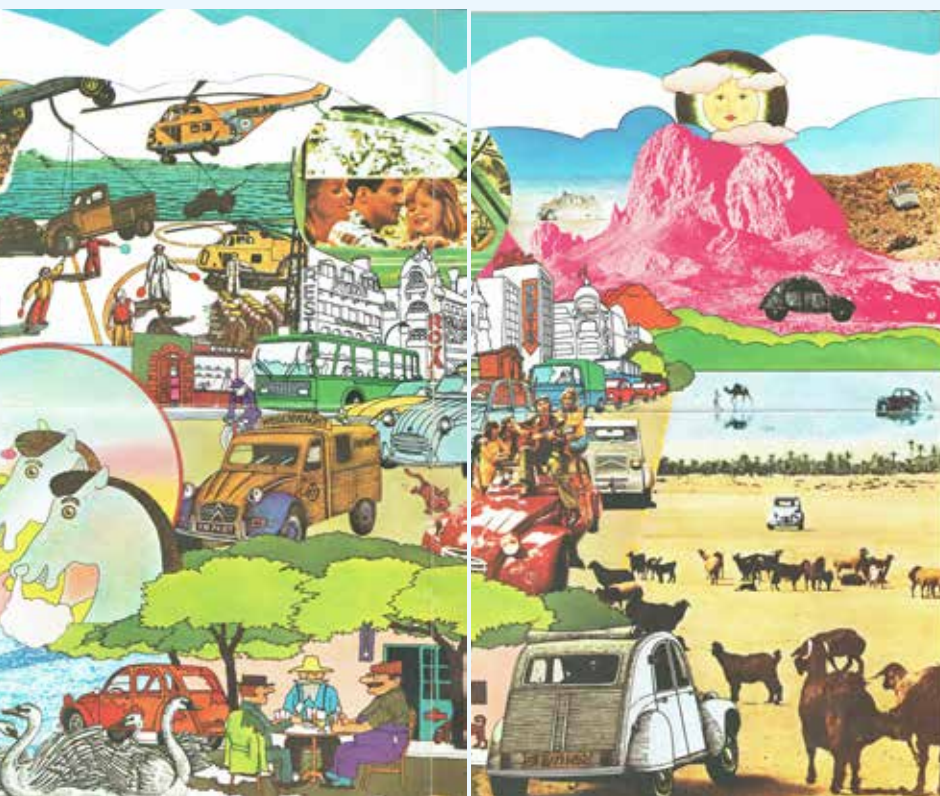

De afgelopen maanden hebben onze toegewijde "professoren" van 't Eendeï weer veel kennis gedeeld. Wat geweldig dat deze heren hun expertise willen overdragen, zodat we de wegenwacht en garages voor onze geliefde Eendjes kunnen vermijden!

De Magie van Verf en Koetswerk

Een bijzondere vermelding gaat naar Henk van Lieshout, die door Paul werd geïntroduceerd als de echte professor. Henk weet werkelijk alles van verf en leidde samen met Paul de cursus over het koetswerk. In deze cursus leerden we buiten, in de frisse lucht, hoe we deuren en andere bekende kwetsbare plekken van onze eend te lijf kunnen gaan met polyester, alu-horgaas, plamuur en

atieve garage 't Eendeï door Bas van Holten

verf. Henks gouden regel? "Bespaar nooit op verf!" Verf van de vakhandel is een must, volgens hem.

We kregen ook waardevolle tips over het vinden van de juiste kleur voor onze 2CV. De kleurcode bevindt zich aan de achterkant van het dashboard; bij mij is dat zoals je op de foto kunt zien bijvoorbeeld GKB-S, oftewel Rouge Vallélunga. Ook kun je terecht bij verfswinkels die deze kleuren nog steeds kunnen maken. Bedrijven zoals www.nonpaints.com en www.louers.nl kunnen de kleur van je auto scannen en mengen, maar maak wel eerst een afspraak. En in het Eendologieboek staat achterin ook nog een overzicht met jaren en kleuren, zie foto.

De Kunst van het Solderen

De soldeercursus werd verzorgd door Jurgen. Eerst dacht ik dat ik solderen wel onder de knie had, maar Jurgen leerde ons dat er meer bij komt kijken dan draadjes in elkaar

draaien en kabelschoentjes van de Aldi gebruiken. Dat zijn basisfouten die voor toekomstige problemen, lees corrosie, kunnen zorgen. Dankzij Jurgens uitleg en praktische oefeningen, kunnen we nu vakkundig solderen. Met behulp van handige, zelfgemaakte

derde handjes wordt het werk een stuk eenvoudiger. En als je die niet bij de hand hebt, kun je altijd een stuk dikker draad gebruiken om een prima oplossing te maken.

Samen aan het Werk

De praktijkdagen waren niet alleen leerzaam, maar ook ontzettend leuk. We gingen allemaal enthousiast aan de slag, en sommige projecten, zoals Arie's deur, vroegen nog wat extra tijd en aandacht. Dankzij de professoren van 't Eendeï zijn we nu beter uitgerust om onze Eenden in topconditie te houden.

Hartelijk dank aan alle professoren en deelnemers voor hun inzet en enthousiasme. We kijken uit naar de volgende cursus en meer leerzame en gezellige momenten samen!

Bas van Holten

VAN BREL NAAR AZU

De Brel is af en verkocht aan een nieuw Eendeïi-lid...

Na twee jaar (of is het al 3?) is de Brel eindelijk af. Bij het afronden van het project heeft Stefaan ons benaderd na het lezen van de stukjes in het Ei blad. We hebben overeenstemming kunnen bereiken en nu is Stefaan dus de nieuwe trotse eigenaar van 'de Brel'!

Hoe nu verder Olivier, Peter, Jeroen, Paul en Hans?

Nou dat was niet zo heel erg moeilijk. We (Jeroen en ik) hebben ooit een besteleend gekocht. Een heel oudje uit het begin van de jaren 60. De Eend heeft een aardig ruig leven achter de rug en dat niet alleen door toedoen van de vorige eigenaren. Bij het uitladen van de AZU ging het bij ons mis. De haspel van de autoambulance schoot los en hup daar ging de auto achteruit, bam tegen een stuk vangrail aan. Fikse deuk in de achterkant, een kromme deur etc.

Maar goed als je heel kritisch kijkt is het een prachtige voiture natuurlijk. Werkelijk overal zit roest. Bodemplaten zijn volledig weg. Oude wespennesten tot in het reservewielcompartiment. De lak, ooit grijs lijkt nu mat blauw. Hard is de auto niet, eerder krokant. Het is kunst. Zo neerzetten in een museum, goed verlicht in een vitrine, zou fantastisch zijn.

Oer besteleend (een A Utilitaire (AU) uit de jaren vijftig.

Maar nee, deze wagen moet en zal de weg weer opgaan. We zijn alweer gestart en begonnen met een vooras te reviseren en een grotere benzinetank te reviseren. Na de vakantie is het plan om de wagen te laten schouwen door de RDW. Hopelijk krijgen we een kenteken op de auto. Als dat lukt

dan starten we met een chassis, assen etc. zodat we de auto wat makkelijker kunnen verplaatsten. Hij is nu door zijn chassis heen gezakt.

*Wordt vervolgd!
Paul van der Veen*

V.l.n.r.: Hans, Paul, Peter, Jeroen en Olivier voor 'De Brel'

TOP TIEN

FRANSE AUTO

Wendy Roelofs is al vele jaren een trouw en actief

TOP TIEN
FRANSE AUTO

Eendeï-lid en draagt haar liefde voor de Eend overal uit. Op verzoek van het NRC maakte zij voor het Zaterdag-

magazine van dit gerenommeerde dagblad haar persoonlijke keuze van de 10 mooiste Franse

auto's ooit geproduceerd. Deze favoriete oude Franse autokeus van goudsmid Wendy

Roelofs hebben allemaal iets eigenwijs, schrijft auteur Arjen Ribbens in het NRC van begin mei 2024.

Op nummer 1 staat -het zal u niet verbazen- de 2CV, want een eigenwijzere auto bestaat gewoonweg niet...

Wat zijn de mooiste oude Franse auto's? Goudsmid Wendy Roelofs, maker van zilveren miniatuurauto's en hartstochtelijk 2CV-rijder, wijst haar favorieten aan.

Het atelier in Amsterdam van goudsmid Wendy Roelofs (44) heeft iets van een automuseum. Aan de muur ingelijste prenten van Franse oldtimers, een letterbak vol miniatuurautootjes, en een heus portier. Die rode deur viel uit de scharnieren van de auto die Roelofs in 2000 als student kocht en die sindsdien haar vaste vervoermiddel is: een Citroën 2CV uit 1987. Om haar nek een hanger met een kleine 2CV van haar eigen merk Arqadia, om een vinger een ring met het profiel van een autoband.

Tot haar frustratie hebben vandalen haar geliefde 'Eend' onlangs in een parkeergarage vernield: de carrosserie vol deuken geschopt, koplampen en ramen ingeslagen en zelfs de set met reservelampjes vertrappt. Gelukkig, zegt Roelofs, kreeg ze van vrienden nieuwe onderdelen voor haar oldtimer aangeboden. Haar 2CV (met inmiddels 230.000 km op de teller) is nu opgeknapt en wacht op een apk-keuring. Daarna zal ze met de auto inclusief aanhangen naar een oldtimerbeurs in het Duitse Essen rijden. Als enige vrouwelijke standhouder in de 'Kunst-allee' van de beurs zal Roelofs daar haar zelfgemaakte, autogelateerde sieraden aanbieden: armbanden, hangers, manchetknopen en sleutelhangers met zilveren schaalmodellen. Keuze uit zo'n zeventig verschillende oude auto's. Sommige zijn massief, andere zijn uit losse onderdelen samengesteld. Dat laatste is een arbeidsintensief proces, zegt Roelofs. Maar dan kunnen wel de wielen draaien, en soms kan ook de motorkap open.

Franse klassiekers zijn haar grote liefde, maar ze heeft ook veel niet-Franse modellen gemaakt. Uit een grote doos met meer dan honderd zilveren auto's, de kleinste nog geen centimeter groot, haalt ze twee Kevers, de oer-Volkswagen. „Kijk, dit is de Bril Kever, het allereerste model”, zegt ze, wijzend naar de twee ienienienie achterrautjes. En dan zet ze een andere Kever op de top van een vinger. „Een 1300, uit de jaren zeventig, met één grote achterraut.”

10 Peugeot 504 coupé 1969

Wendy Roelofs: „Auto's die ik leuk vind hebben vaak iets eigenwijs. Dat geldt

ook voor deze door Studio Pininfarina [een Italiaanse ontwerpstudio] ontworpen coupé. Met die dip in de motorkap is hij heel anders dan de gewone 504. Meer een gentleman- en minder een burgermansauto. Een typische mannenauto. „Nee, rijden in oude auto's is niet gevaarlijker dan in moderne auto's. Een auto is zo veilig als de bestuurder. Automobilisten in zo'n twee ton wegende moderne auto wanen zich vaak onaantastbaar. Dat zijn niet perse de beste chauffeurs. Mijn vader was politiemann. Van hem leerde ik dat iemand zonder angst gevaarlijk is. In mijn Eend [leeg gewicht 560 kilo] ben ik zo kwetsbaar als een motorrijder op vier wielen. Achter het stuur moet ik dus ver vooruit kijken.”

9 Citroën Acadiane 1978

„De Acadiane is in zijn tijd vaak verguisd. Te vierkant en de koplampen in de

spatborden waren volgens velen lelijk. Maar onder werklieden was het model populair. In mijn vriendenkring zijn veel Acadiane-liefhebbers. We hebben een nepclub opgericht: de OOAC, de One and Only Acadiane Club. Als je er eentje hebt, of van dit model houdt en de naam goed kunt spellen, mag je lid worden. Als we een Acadiane zien, geven we de berijder een sticker en benoemen we die tot lid 2400-en-zoveel, een running gag. In heel Europa hebben we zo leden gemaakt. Haha. „In Acadianes heb ik mijn belangrijkste reizen gemaakt. In 2006 van Amsterdam naar Gambia, en in 2018 's winters op en neer naar Moermansk.”

8 Panhard PL17 1959

„Een heel eigenwijze auto. Alles aan deze auto is bijna rond, zelfs de deurlijnen.

En de voor- en achterkant zijn vrijwel identiek. Ik zag deze auto voor het eerst bij de Salon Champenois, een autobeurs in Reims. Hij stond op de bezoekersparkeerplaats. Die is bij autobeurzen vaak net zo interessant als de beurs zelf. Deze auto is redelijk zeldzaam. In Nederland kwam ik laatst de stationwagenversie tegen. Die is nóg zeldzamer.

„Dit is een van de twee modellen uit deze top tien die ik nog niet in zilver heb gemaakt. Met de Panhard PL17 ben ik wel bezig. Ik wil hem groter maken, schaal 1 op 43, ruim tien centimeter lang. Bij een kleiner formaat komen de ronde deurlijnen niet goed uit.”

7 Renault 5 Turbo 1980,,

De Renault 5 is zo'n auto die net wel, net niet bij mijn jeugd hoort. Een enorm

succesnummer. Van de 5 produceerde Renault tussen 1972 en 1996 in totaal 7,3 miljoen exemplaren. Acht jaar na de introductie kwam de Turbo, een rally-versie met een middenmotor in plaats van de motor voorin. Vooral aan de achterkant was de 5 Turbo heel dik gemaakt, met bizar grote wielkasten en luchthappers. Dit razendsnelle autootje is in de jaren tachtig belangrijk geweest voor de rallysport.

„Een vriend van me had er vroeger eentje. Dat ding klonk als een opgevoerde stofzuiger. Als tiener vond ik het een raar model. Maar nu kan ik dit licht puberale autootje wel waarderen. Het model heeft iets kinderlijks. Peter Pan, zeg maar, de jongen die niet wilde opgroeien.”

6 Talbot Lago T26 Grand Sport Coupe Saoutchik 1948

„Deze auto zag ik lang geleden voor het eerst op

de AutoRAI. Het Louwman Museum [een museum voor automobielen in Den Haag] had een stand met deze auto. Ik herinner me goed hoe ik met twee vrienden misschien wel vijf rondjes rond deze auto heb gelopen. Zo mooi, vonden we. Wat auto's betreft hebben we alle drie dezelfde smaak. Steeds wezen we elkaar op nieuwe bijzonderheden.

„Talbot was een Frans automerk dat tussen 1935 en 1960 actief was. Jacques Saoutchik, een uit Wit-Rusland gevluchte meubelmaker die in Parijs een carrosseriebedrijf oprichtte, ontwierp de koets. Zijn vormtaal, met die extravagante, bijna wulpse vormen, is heel herkenbaar. In het arme naoorlogse Europa was voor zulke kostbare auto's nauwelijks nog markt.”

5 Panhard Dynamic 1936,,

Typerend aan de Panhard Dynamic zijn de raampjes in de extreem brede A-stij-

len [de dakstijlen tussen de voorruit en de voorportieren]. Die zaten er om de bestuurder goed zicht te geven. Ik leerde deze auto kennen door de affiches van Alexis Kow, de uit Rusland afkomstige reclamekunstenaar die dertig jaar voor Panhard werkte. Bij mij thuis hangt een originele prent met deze auto. Die affiches zijn in typische art-decostijl, met veel vaart erin. „Het Louwman Museum heeft een exemplaar van de Dynamic. In werkelijkheid is dit model wat minder indrukwekkend dan op de affiches. Omdat-ie in het museum in een verdomhoekje staat vallen de raampjes in de A-stijlen niet eens erg op. Een beetje plompe

lees verder op de volgende pagina

auto. Maar op die oude reclamecampagnes dus echt een schoonheid."

4 Citroën ID 19 Break 1958

„Vanaf nu komen alleen nog Citroëns. Dat is echt mijn merk geworden. Ieder-

een noemt altijd de DS, de Snoek. Ik vind de ID mooier. Dat is een eenvoudigere en goedkopere versie van de DS, met een iets vriendelijkere neus. En de Break, zoals de stationwagens bij Citroën heten, vind ik de mooiste modelvariant. In mijn parkeergarage staat er eentje in het grijs, waanzinnig mooi. Die gebruik ik soms als fotomodel, als achtergrond voor mijn zilveren Breaks.

„Nee, mijn autosieraden worden zeker niet alleen door mannen gekocht. Ik denk dat de helft van de klanten uit vrouwen bestaat. Wat ik wel vaak meemaak is dat mannelijke beursbezoekers niet kunnen geloven dat ik als vrouw die sieraden maak. Daar maak ik dan een grap over. Ik probeer de wereld wel een beetje op te voeren."

3 Citroën SM 1970

„De SM moest een sportieve opvolger van de DS worden. Een coupé dus.

Tweedeursauto's zijn best onhandig, de eerste stap van een burgerauto naar een sportwagen. Technisch gezien was de SM een rampauto, met veel mankementen. Gelukkig zijn er een paar Citroën-specialisten die goed raad weten met dit model. En tegen roest is tegenwoordig goed wat te doen. Je kunt oude auto's laten galvaniseren, heb ik met mijn Eend ook laten doen.

„Wat betreft vormgeving is de SM een typische jaren-zeventigauto. Naar de achterkant versmalt hij steeds

meer. Een gay vriend van me zei het eens mooi: precies zoals een mannen-lichaam moet zijn, breed van boven en smal van onderen."

2 Citroën CX GTi 2 1985

„De CX vond ik maar een rare jaren-zeventigauto. Tót mijn toenmalige vriend er twintig jaar geleden eentje kocht en ik in zijn auto mocht rijden. Eerst gaf hij me een rijles; het is een

auto met een gebruiksaanwijzing. Als je in bochten niet beide handen aan het stuur hebt rijd je rechtdoor.

„Ik was een jaar of 25 en moest een tijdje dagelijks van Rotterdam naar Den Bosch, naar de kunstbeurs daar. Met zo'n GTi was ik er zo; je hoeft je voet maar boven het gaspedaal te houden en hij schiet vooruit. Als ik voor de deur uitstapte in mijn mantelpakje zag ik mensen kijken: wat doet dat meisje in zo'n gigantische auto? Als ik me een tweede auto kon permitteren wist ik het wel."

1 Citroën 2CV 6 1970

„Mijn moeder had een Deux Chevaux. Die auto heeft mijn liefde voor het merk gewekt. Omdat ik haar auto altijd mocht lenen, wilde ik haar een nieuwe bumper cadeau doen. Die bleek ik eenvoudig zelf te kunnen monteren. Lekker makkelijk. Die vrijheid, de autonomie van de Deux Chevaux-rijder, vond ik belangrijk. Dus toen ik als student een auto kon kopen werd het ook een Eend. Een garagebedrijf in de buurt wist er eentje te staan met slechts 23.000 kilometer op de teller.

„Mijn Eend heb ik altijd zelf onderhouden. Kleppen stellen, lampjes vervangen, een vastgelopen startmotor aan de praat krijgen, ik heb zelfs eens het motorblok vervangen door een gereviseerd exemplaar. Achter in mijn auto ligt altijd een mandje met reserve-onderdelen en een gereedschapskistje. Helaas vonden de vandalen die mijn auto onlangs vernielden dat kistje.

Met mijn eigen hamer hebben ze vermoedelijk de ruiten ingeslagen."

1

6 APRIL: EI-TAXATIEDAG

Op 6 april jl. werden weer een 8-tal A-types getaxeerd. Op deze eerste mooie zon-overgoten en warme dag werden weer vele eigenaren aangenaam

verrast. Het blijkt dat de waarde van de A-types ieder jaar weer verder stijgt, er waren zelfs exemplaren bij van boven de € 15.000!

3-5 mei CITRO CLASSICA

Van 3 tot en met 5 mei was de derde editie van Citro-Classica, op Vliegveld Twenthe. Een mooi en bijzonder evenemententerein, langs een airstrip en voorzien van diverse hangars, brandweerkazernes en een verkeersstoren. Naast de aanwezigheid van de diverse Citroën-verenigingen waren er verschillende handelaren, een brocantemarkt, straattheater en verschillende foodtrucks.

Op vrijdag- en zaterdagavond was er live muziek in de grote feesttent. Het thema van dit jaar was 'Oude liefde roest niet'. We waren er vrijdag al vroeg in de middag om de stand in te richten. Samen met de 2CV Club Nederland, EEEC, Dyane-vereniging én Amy-vereniging hadden we dit keer ongeveer de helft van de brandweerkazerne tot onze beschikking. We waren met voldoende

Ei-vrijwilligers om de stand te bemensen én ook te kunnen rondsnuffelen op het terrein.

Op zaterdag was 't gezellig druk, zondag was wat rustiger, waarschijnlijk omdat 't Bevrijdingsdag was. We kregen wel een mooie lichtshow te zien van een aantal oude militaire vliegtuigen! Al met al was het een gezellig evenement.

Met veel dank aan de enthousiaste Ei-vrijwilligers!

25 mei: De JAARLIJKE WIELEWAALRIT DOOR 010

Rij mee en ontdek Rotterdam

Voor alle Eenden en andere Klassiekers:

EEN RIT VOOR MENSEN MET EEN BEPERKING

Een enorme opkomst, zowel qua Eenden als deelnemers, een groot succes dus, ons jaarlijkse rondritje Rotterdam met mensen met een verstandelijke beperking. Zie de website voor meer foto's.

l'Amour Toujours

APK ONDERHOUD
SPUITWERK
LASWERK
RESTAURATIE
ONDERDELEN

LE GARAGE
WASSENAAR

info@legarage.nl
070 514 43 00

LE GARAGE Van Zuylen van Nijveltstraat 372 • 2242 LR Wassenaar

UIT DE PLAKBOEKEN VAN MICHIËL

Donateur Michiel Hers uit Wassenaar is zijn hele leven al Citroën fanaat. Op zijn 17e had hij al een Eend, maar moest nog even wachten tot hij 18 werd en zijn rijbewijs behaalde om erin te kunnen rijden. Vele Eenden, Ami's en talloze andere Citroëns volgden. Als plaatwerker en spuitspecialist, werden al zijn auto's juweeltjes. En... Michiel maakte van zijn hobby zijn werk! en is nu eigenaar van 'Le Garage' in Wassenaar met als specialiteit alleen maar 'A-types'... (zie de advertentie bovenin en loop gerust eens bij hem binnen)

WELKOM BIJ DE CLUB!

Sinds de Ei-krant van Voorjaar 2024 (49/2) hebben zich 12 nieuwe leden aangemeld!

- 3405 Dereck Hasken // 2CV6, 1986
- 3406 Sander Ostheimer // 2CV 6 Special, 1986
- 3407 Joost Everaart // 2CV6 Special, 1983
- 3408 Herbert Vissers // 2CV6 Charleston 1983, wordt een Burton
- 3409 Bert van de Vondel // 2CV6 Special, 1980
- 3410 Jeroen Vos // AK ?
- 3411 Joep Brocken // 2CV6 Special, 1986
- 3412 Arjen Stada // Burton, 1970/2005
- 3413 Judith Laarman // 2CV 1984
- 3414 Joris Henger // 2CV6, 1982
- 3415 Hendrik-Jan Molenaar // 2CV, 1981
- 3416 Margreet Kooima // 2CV, 1981

Exn natuurlijk feliciteren we nieuw lid 3414, Joris Henger met het behalen van zijn rijbewijs!!!

Zo'n cursus 'Lassen' geven gaat natuurlijk niet in je kouwse kleren zitten, want dat is allemaal best arbeidsintensief! Gelukkig verkeert de Eend van Evert altijd in nieuwstaat, dus kon hij zonder al te veel vakantiegesleutel met egaa Marga daarvan bijkomen in zonnig Frankrijk...

"Even een gaatje in de dorpel dichtmaken"

Eén gaatje in bijvoorbeeld de dorpel mag van de keurmeester. Tenminste binnen de strenge APK normen: Want waar zit het gaatje precies en hoe groot is het? In onze 2CV6 zit al jaren zo'n gaatje, formaat 1 euro en iedere 2 jaar kwam-ie daarmee keurig door de keuring. Tot vorige maand dan. Want wat bleek nou: Het gaatje zelf was niet gegroeid, maar alles wat er onderhuids in de buurt zat was wel zeer krokant geworden. Aangezien ik tot de generatie Eendrijders behoor van ver vóór de APK, en meneer Agent toen op auto's controleerde, werd polyester, plamuur en popnagels soms door de vingers gezien. Goede banden, remmen en verlichting hadden de eerste prioriteit. Terugdenkend aan die tijd had onze Eend nu allang op de sloop beland. Want hoe geweldig is het daarom dat we nu 't Ei hebben, met alle professionele restauratiekennis, hulp en middelen vandien.

Plan de campagne dus: de dorpel moet echt voor een deel vernieuwd en de daaraan vastzittende voetenbak en parafan eigenlijk ook, maar dat wordt een tijdrovende grap. Deels vervangen kan ook, mits de roest meevalt. Ofwel een los plaatje metaal voor de voetenbak en onderkant parafan inlassen kan ook.

Stap 1:

Stoelen, deur en spatbord verwijderen, om goed te kunnen inventariseren, wat er allemaal gedaan en vernieuwd moet worden.

Stap 2:

Voordat we het stuk oude dorpel (mét het gaatje) wegslijpen, lassen we eerst een metalen pijp tussen de deurstijlen, zodat straks alles op z'n originele plek blijft.

Stap 3:

Dat is schrikken, als blijkt hoe de onderkant van het parafan (het driehoekige zijpaneeltje) en de voetenbak er uitziet. dat moet allemaal grondig aangepakt.

Stap 5:

En dan het belangrijkste: de afwerking, omdat je over een jaar niet weer opnieuw wilt beginnen. Roestpreventie dus: alles afbramen en schuren, Owatrol of tectyl in de dorpel, naadjes afkitten, alles bewerken met 'Rustconverter&primer', zinkspray en natuurlijk geschikte verf (lees ook pag 8 in dit nummer 'De Cursus Koets').

Stap 4:

De dorpel wegslijpen, een gat slijpen, waar het plaatje van de voetenbak moet komen en een opvulstuk maken voor het parafan. En dan volgt het meeste werk: alles pasklaar in elkaar puzzelen en lassen maar...

Spandoek bij de wasstraat van de HEM Tankstelle in Ihlpohler. in de buurt van Bremen.

Gespot in Lissabon (Portugal)

Op De Rollerbank Bij Burton

Op zaterdag 22 juni jl. togen 8 Ei-leden met hun Eend, sommigen letterlijk al vóór dag en dauw, naar Burton in Zutphen om daar deel te nemen aan de 'rollerbanktestdag'. Voor de

meesten van ons een hele reis, die nog eens langer werd door alle wegwerkzaamheden die deze dag plaatsvonden. Eenmaal aangekomen bij Burton werden har-

telijk ontvangen door 2 man sterk en mochten de Eendjes één voor één op de rollerbank. Aan de rollerbank is meetapparatuur verbonden en een computer waarop het

vermogen van de betreffende Eend is af te lezen. Vervolgens werd gekeken of en hoeveel vermogen er bij te verdienen valt. Dit was erg wisselend per Eend. Enkele Eenden stonden al perfect afgesteld en de Ei-genaars van de betreffende eend ontvingen een mooi rapport en compliment. Enkele andere eenden konden extra vermogen erbij krijgen door de carburateur te stellen cq andere sproeier te monteren. Bij één Eend is het vermogen zelfs met 6,5 PK gestegen!

Naast dit technische gebeuren was het ook heel leuk om het bedrijf te bezoeken. Er staan uiteraard ook een aantal Burtons en het was er best druk

met bezoekers aan de shop. Er was ruimte volop om Burtonmedewerkers (en vrijwilligers) en andere Eend of Burtonrijders te spreken, wat ook heel gezellig was. Op de terugweg reden een aantal Eendbezitters nog meer fluitend terug naar huis door het verbeterde comfort en kracht. Bedankt aan Burton, en in het bijzonder Alex, voor het organiseren van deze dag. Wat ons betreft de moeite waard om nogmaals te organiseren voor degenen die hier ook interesse in hebben.

Groetjes, mede namens Paul Otto voor het organiseren van deze dag namens het Eendeï, Jacqueline Vos

Reacties van deelnemers :

'Ik vond het helemaal top. Ik ben van 26.4 pk naar 32.9 pk gegaan! Ook het rijgedrag is een stuk beter. De carburateur stond te arm dus met twee nieuwe sproeiers sprong die weer vooruit :-). Bedankt voor de organisatie! Mvg, Jos Teeuw '

'Er waren inderdaad veel omleidingen. Ik wilde er om 10:15 zijn en was er pas om 10:50. Vijf minuten te laat. Daar kunnen jij en Burton natuurlijk niets aan doen. Ik vond het zinvol en leuk. Goede plan-

ning. Er hoefde aan mijn Eend niets te gebeuren. Dat was enerzijds teleurstellend en anderzijds goed nieuws. Nogmaals bedankt voor het organiseren. Met vriendelijke groet, Anthony Pors '

'Met 33pk standaard (0 meting), nu naar 35,4pk Motor pakt directer op en meer kracht op hoge toeren Zeer ervaren mannen bij Burton. Echt een aanrader

Edwin Baar

GEVONDEN VOORWERPEN

Regelmatig komen we op 't Ei een 'verloren' voorwerp tegen. Zo vond Marga Doolaard dit mooie armbandje, wat ergens buiten op de grond lag. Ben jij het toevallig kwijt? Het ligt voor je klaar achter de bar.

CAPRI AAN DE KAREL DOORMANSTRAAT IN ROTTERDAM AL MEER DAN 60 JAAR DE LEKKERSTE IJSJES VAN DE STAD

Hoe vrolijk en kleurrijk waren de auto's in het straatbeeld van de jaren zestig toch! Al jaren is het vooral zwart en donkergrijs wat de klok slaat. Gelukkig zien we een verandering. Komt mede door de 'wrap'-mogelijkheden. Uitgekeken op de kleur van je auto? Hup... folie eraf en nieuw kleurtje erop! Wat na 60 jaar nog altijd kleurrijk is gebleven zijn de vele soorten ijsjes bij Rotterdams bekendste ijs salon in hartje centrum, in een winkelstraat die na 60 jaar jaar nauwelijks veranderd blijft.

Mocht de linkerfoto je bekend voorkomen: Dat kan kloppen. In een eerdere editie van ons blad (zomer 2021) schreven we al een artikel over het gele Eendje in Rotterdam.

Dus eigenlijk vooral bedoeld voor alle nieuwe leden: Kijk eens op onze mooie website: Veel oude clubbladen zijn daar te vinden onder de rubriek Ei-krant/Nieuwsbrief. En verbaas je over de rijke geschiedenis van ons aller Ei.

Het lek boven

Als je auto een storing heeft, dan kun je vaak maar beter hebben dat zij het helemaal niet doen. Want heb je de pech dat hij soms wel start en het soms niet doet, dan beland je vaak in een moeras van zoeken en ergernis totdat het kreng het helemaal niet meer doet. Dan is het weer eenvoudig. Je hebt brandstof nodig en vonk. Niet starten, dan hoef je maar op 2 plaatsen te zoeken. Simpel toch?

Zo ook met banden. Als je mazzel hebt is de band plat met een groot stuk prikkeldraad in het loopvlak. Eenvoudig te vinden en vaak ook simpel te repareren. Maar als je band langzaam leegloopt over een periode van een week dan wordt het moeilijker.

Want dan zijn er meerdere mogelijkheden: een speldenprik-achtig lek in de band of een kapot ventiel, of een aansluiting van band op de velg, of de velg zelf lekt (ja dat kan ook) of, of, of, of. Kortom, je bent weer aardig aan de beurt om uit te zoeken wat er aan de hand is. Je kunt natuurlijk ook gewoon naar een banden-toeko gaan, maar dan loop je weer het risico dat ze doorverwijzen naar een fietsenmaker omdat onze banden zo klein zijn.

Kortom, wet van behoud van ellende. Dan maar de 2CV bij de hoorns gevat.

Gelukkig zijn we als EI-leden fervent sleutelaars en bijgevolg ook allemaal lid van 'eigenhulp'. Dus zoeken geblazen naar een manier om het lek boven te krijgen. En

omdat ik al eerder problemen heb gehad met ventielen op deze auto, beginnen we daar. We leggen het wiel plat en vullen dan de velg met water, net zo lang tot het ventiel onder water staat. En wat denk je... het ventiel is goed.

Helaas is het gat waar het ding inzit zo open dat de lucht in een constante stroom bubbels ontsnapt. Dat weet ik dan ook. Later, als ik met zoonlief de band vakkundig van de velg heb verwijderd, zien we dat achter de band de gehele velg verroest is.

Helaas, peanut butter. De velg zelf blijkt niet meer te redden. Gelukkig is het lek wel boven.

Jurgen

Hoofdremscilinderrubbers

Bij de restauratie van zijn 2CV uit 1957 heeft Peter het juiste gedaan door ook een nieuwe hoofdremscilinder te monteren. Een veilige auto hoeft tenslotte slechts te kunnen sturen en remmen. Al het andere is optioneel. Helaas passen de rubber doppen tussen het remoliereservoir (geweldig woord voor Scrabble) en de hoofdremscilinder niet goed. Goed passen betekent dat het reservoir samen met voornoemde rubbers 'met een plof' vast komen te zitten op de hoofdremscilinder (nog één voor Scrabble), en slechts na toepassen van een flinke kracht weer van elkaar loskomen.

Met de rubbers die bij de hoofdremscilinder worden geleverd krijg je het reservoir niet goed vast, waardoor het reservoir bijna spontaan door het motor compartiment stuiterbal(t). Een probleem dat ik zelf ook heb mogen ervaren bij de XV-BL.

Daar heb ik dat opgelost door de oude rubbers her te gebruiken. Diverse andere 2CV-rijders lossen dit probleem op door met een grote Ty-Rap om reservoir en cilinder het geheel 'vast te binden'. Een tijdelijke oplossing met een permanent karakter, maar toch niet echt veilig. Hij is namelijk of niet goed olie dicht of...

Dat ondervond Peter ook, nadat zijn remolieniveauverklipper (3-maal woordwaarde bij Scrabble) hevig oranje blozend de aandacht trok. Bij een stop op de eerste de beste parkeerplaats naast de snelweg, bleken de rubbers zelfs gescheurd (zie foto) waardoor de remolie sneller weg- lekte dan het vertrouwen tussen de formerende politieke partijen.

Aangezien ervaring is gedefinieerd als 'de som van de stomiteiten die je hebt uitgehaald', kan Peter bogen op een leerzame uitbreiding van zijn ervaring. Met

als leermoment: als het niet past, dan is er iets niet goed! Gebruik je de juiste onderdelen dan is het ontwerp van Monsieur Citroën is zo goed, dat een TyRap nooit nodig is.

Gelukkig is er een eenvoudige manier om te voorkomen dat U als lezer óók ervaring (zie eerdere definitie) opdoet. De rubbers van Burton (A1.5705), die we vanuit het magazijn verkopen, zijn wél goed aldus ervaringsdeskundige

Peter.

Dus als je een nieuwe hoofdremscilinder koopt, doe jezelf en je Deuch een lol. Gooi de rubbers die zijn meegeleverd met de hoofdcilinder weg (in de vuilnisbak). En koop meteen 2-maal de A1.5705. Dat voorkomt een hoop narigheid.

Rij veilig.

Peter en Jurgen

'Effe lekker gebumperkleefd' (Foto gemaakt op de veerpont... ik moest 'm toch even lik op stuk geven) *John Vrijhof*

Friesland, jaren vijftig

Genieten in Spanje...

Vakantietip voor diegenen die naar Spanje gaan van Alicante naar Alfas del Pi?

Op vakantie in Spanje kwamen we op de provinciale weg van Alicante naar Alfas del Pi de Méhari Club El Campello tegen. Heerlijk, ik heb zeker een half uur over dit 'kerkhof' rondgedoold. *Loek van der Meer, Poortugaal*

In China

Een reislustig stel, die familie Vos. En nee op de foto staat niet onze Jacqueline, maar haar tweelingzus, die deze Eend zag staan in Sjanghai! Een Eend uit 1959, zo vermeld het bordje. Zo te zien een redelijk originele Eend, met 400 velgen, alleen de voorbumper klopt niet helemaal. Maar ja, dat vergeven we het Chinese museum. Sowieso bijzonder dat er in China dus ook Eenden gekoesterd worden en rondrijden!

In het Ei-Magazijn

Ons Magazijn heeft regelmatig leuke aanbiedingen, zoals bijvoorbeeld deze prachtige reflectoren inclusief halogeenverlichting. Een fractie van de prijs van originele reflectoren. Interesse? Informeer vooraf bij het Magazijn of ze nog op voorraad liggen, of dat ze nog besteld kunnen worden.

OPROEP

In de beginjaren van de Eend hebben talloze carrosseriebouwers bijzondere auto's gemaakt op basis van de 2CV-techniek. Op de foto's hieronder, zie je bijvoorbeeld een 2CV-Radar, ontwikkeld in 1956 door de Luikse Citroën-dealer Robert Radar.

Het lijkt ons leuk om daar in een volgend clubblad eens wat dieper op in te gaan. Wie-o-wie weet meer over de 'Radar' of wil zich daar in verdiepen? We horen het graag! (redactie@eendeei.nl)

Aangezien ik de eer heb om eitjes te pellen met professoren van het Eendeï, had ik mijn zinnen gezet op de professoren van de cursus Elektra: Eric en Edwin. Dat ik niet goed ben in namen en vaak alleen iemands voornaam opsla, leverde wel een primeur op: ik belde met Eric Eendeï, die een beetje ver-rast reageerde maar wel zin had in een gesprek. Na een paar woorden gewisseld te hebben, onder ande-re over dat hij een rode Eend had en nu ook een zwarte en dat zijn vrouw daarvoor bekleding haakt, werd mij duidelijk dat dit Eric (Lups) was die ik ken van de cursus Eendologie, maar dat dit niet onze pro-fessor Elektra was.

Eric Lups

Maar waar ik toen ook achter kwam: deze Eric (lidnummer 3246) is ook boxbeheerder en nu komt het: èn hij heeft onlangs een draaiboek gemaakt van een fuseepencursus voor sleutelhulp die op het Ei ontwikkeld wordt (door Jeroen en Josee) en die mogelijk binnenkort aangeboden wordt.

We hebben verder over Wereldmeetings en ander Eendentreffen gesproken en Eric gaf aan dat dit zo bijzonder is: pure anarchie in Frankrijk, een geweldige sfeer en een ontzettend familiegevoel. Door zijn enthousiaste verhalen over deze meetings, heb ik een bezoek hieraan op mijn wensenlijstje gezet.

Eric van Bergen

Omdat ik toch ook de andere Eric wilde interviewen, was ik superblij dat Eric mij kon helpen aan de contactgegevens van andere Eric. Waarop ik een eitje kon pellen met één van onze professoren: Eric Eendeï (van Bergen) ook wel bekend als 'Eilektraman'.

Lidnummer 1743

In 1994 heeft Eric zijn rijbewijs gehaald (33 jaar en tot die tijd altijd gefietst...) en via een collega zijn eerste 2CV aangeschaft. Dit was liefde op het eerste gezicht. Helaas had hij toen nog weinig kennis van de techniek van de 2CV. Er bleek een versteviging in de voorbalken gelast te zijn door een garage in Wateringen met als gevolg een geknakt chassis naar 1 jaar rijden. In de loods van Pim Fortunati in de polders bij Leidschendam heeft hij daarna een 2CV4 gekocht de KY01PS, maar het probleem was dat hij niet echt goed mee kon komen met het verkeer. Deze Eend heeft hij na twee jaar ingeruild voor een 2CV6 die wel prima meekwam in

het verkeer maar op een zonnige zomeravond in Poeldijk vol in de rechter-voorflank gepakt werd door een dron-

MARIKE PELT EEN EITJE MET ... **ERIC...EN...ERIC...**

Over een fuseepen-cursus en de wondere wereld van de stroom in een Eend

ken automobilist die door rood reed. Met als gevolg zijn rechtersvoorwiel standje Back 2 the Future 2. Van de verzekering had hij een redelijk bedrag uitgekeerd gekregen waarmee hij uiteindelijk in 1999 de vierde en huidige Eend aangeschaft heeft (de PZ41HB) die nu alweer 25 jaar in zijn bezit is.

Hij staat momenteel op het Ei, omdat hij er thuis niet aan kan klussen. Het feit dat er bij het Ei geklust wordt, was ook de reden dat hij zich bij onze club heeft aangesloten (en deze reden horen we vaker). Overigens is hij ook de trotse eigenaar van een DS (Snoek) uit '73.

Met een opleiding in Elektro/Werktuigbouw is Eric inmiddels al vele jaren werkzaam bij een groot ingenieursbureau in Rotterdam waar hij op de afdeling bouwfysica o.a. akoestische en trillingmetingen verzorgt en alle bouwfysische meetapparatuur onderhoudt. De bijnaam Eilektraman hebben Marc en hij gekregen, omdat ze samen bij de overgang van de club van het Korperpad naar de Helmontstraat hier alle elektra hebben aangelegd. Hij heeft nu voor het tweede jaar de cursus Elektra samen met Edwin gegeven, dit om Hans te ontlasten. Hierin heeft hij veel plezier, maar hij gaf wel aan dat hij minder vaak zijn auto uit elkaar heeft gehaald dan anderen, en dus nog niet beschikt over alle elektra anekdotes van Edwin. Deze laat hij dit jaar nog graag aan Edwin over. Over een paar jaar kan hij stoppen met werken en is de wens om zijn Eend eens grondig op te knappen en misschien wel te galvaniseren. Dan zou hij ook op het Ei nog wel met het e.e.a. willen helpen. Wanneer dat zover is, zullen we moeten afwachten: komt tijd, komt raad.

Na dit avontuur met de Erics zal het eitje dat ik gepeld heb met professor Elektra Edwin verschijnen in het volgende blad! Marike

Edwin

'Elektra' Ei-Professor Eric van Bergen (rechts) probeert -bijna wanhopig- uit te leggen waarom het rode draadje toch écht vast moet zitten aan het zwarte stekkertje en zeker niet aan het bruine, zodat de hele boel niet ontploft op het moment dat je gaat starten...

Cursus ELEKTRA

Principeschema's en de praktijk

Samen met 7 andere Ei-leden had ik me aangemeld voor de cursus Elektra.

Een compliment aan de beide Ei- professoren om in 3 dagdelen de basis van Elektra uit te leggen, hoe een en ander hoort te werken bij de Eend én aandacht te besteden aan de praktijk. En dat aan Ei-leden met heel verschillende voorkennis en talenten... Maar de theorie werd duidelijk uitgelegd en het bord waar het electriciteitsschema van de Eend is uitgesteld maakte het nog duidelijker.

De laatste les was het examen; alle aanwezigen waren geslaagd! En daarna hadden we nog een stukje praktijk met onze eigen Eenden. Bij geen enkele Eend kon je het principeschema er direct naast of op leggen... Ten slotte hebben we onze accu's getest en onze dynamo's nagekeken.

We kunnen terugkijken op een leerzame, maar ook heel gezellige cursus!

Groetjes Jacqueline

ZATERDAG 7 SEPTEMBER: EI-FEEST!!

Er is afgesproken (zie de jaarkalender en overige info) om dit jaar de Franse markt en het Ei-feest op de zondag te houden. Nu was er eind juni de Franse markt. Het weer was geweldig, het zonnetje scheen en het was ook reuzegezellig, maar we hoefden geen dranghekken te plaatsen om het allemaal in goede banen te leiden.

Kortom, de evenementencommissie heeft besloten om het Ei-feest op zaterdag 7 september te houden in de hoop wel met dranghekken in de weer te moeten gaan.

Wie spulletjes wil verkopen (kofferbakverkoop) op het Ei-feest kan zich natuurlijk alweer aanmelden bij Simone: evenementen@eendeei.nl

uitnodiging

Zaterdag 7 september vanaf 13.00 uur tEIJ Feest!

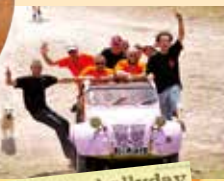

1968DA

**Van Helmontstraat 11-13
Rotterdam**

KINDERACTIVITEITEN

LOTERIJ MET FRAAIE PRIJZEN

KOFFERBAKVERKOOP

FOODS & DRINKS

DJ

COLOFON: 't Eendei is een uitgave van vereniging de alternatieve garage 't Eendei • werkplaats, magazijn, bar en postadres: Van Helmontstraat 11-13, 3029 AA Rotterdam Bank: NL84INGB0003746685 • KvK 40341041 • Elke zaterdagmiddag open of na afspraak • Bereikbaar (bestuur en commissies) zie de mailadressen op www.eendeei.nl Kopij voor het clubblad of mailnieuws: redactie@eendeei.nl • Dit verenigingsblad verschijnt 4 x per jaar in een oplage van plm. 500 exemplaren Voor actuele openingstijden en alle overige clubinformatie: Kijk op www.eendeei.nl of meld je aan voor het Ei-Mail-Nieuws voor het laatste nieuws.

MARCEL VAN LEEUWEN EN RENATE WEERDENBURG VERHUIZEN NAAR FRANKRIJK

Hallo allemaal,

Na 2 jaar zoeken en diverse teleurstellingen van huizen die niet door gingen, was het op 24 januari 2024 eindelijk zo ver... Met de witte 2CV van Renate uit 1970 naar Frankrijk gereden om bij de notaris te tekenen en de sleutel van ons nieuwe huis in ontvangst te nemen! Ons Franse stekje bevindt zich nog net in de Indre in het midden van Frankrijk. Vlakbij de plaats Chateaufort. (Nee, niet Chateau Meiland!) De planning is om er dit jaar zoveel mogelijk te blijven, zodat we alle seizoenen kunnen ervaren.

Eind januari kwam de kleinzoon van de vorige (Nederlandse) eigenaresse met een autoambulance een oude Saab ophalen die hier nog stond. Hij heeft onze blauwe besteleend uit 1964 mee naar Frankrijk genomen!

In februari is de vrachtwagen vol geladen en hier weer uitgepakt.

Het huis hebben we gemeubileerd overgenomen, dus eerst kamer voor kamer leeggehaald, uitgezocht, schoongemaakt en weer opnieuw ingericht.

Ondertussen de zolder gevuld met alle overbodige spullen. Na de nodige uitdagingen van verstopte toiletten, volle septic tank en verzakte auto's, hebben we veel nieuwe mensen en behulpzame burens leren kennen.

In juni even met de trein naar Nederland en teruggekomen met Marcel zijn 2 CV uit 1972.

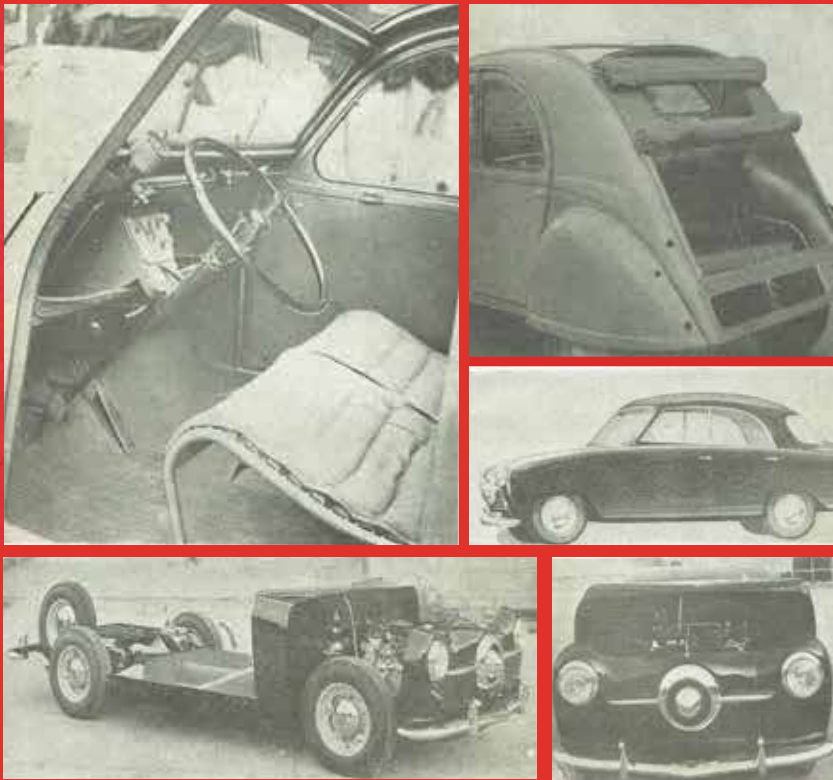
Nu zijn ze alle drie in het land van oorsprong. Het levert mooie plaatjes, praatjes en complimenten op van de Fransen.

De zomer is begonnen en daarmee ook de tijd van de brocante-markten. De zolder mocht wel wat leger, dus 2 Eenden vol geladen en een mooi stekkie gevonden op de brocante in Sainte Severe sur Indre. Een prachtige dag gehad, lekker verkocht en weer leuke contacten gelegd. We genieten volop van het Franse leven!

A Bientot! Marcel en Renate

Quelques nouvelles voitures exposées au Salon 1949

In een 'Emmaus' (een kringloopwinkelketen in Frankrijk), vonden we in een doos oude tijdschriften dit autoblad, met daarin aandacht voor de officiële presentatie van de 2CV. "Die was toch al een jaar eerder in 1948", horen wij u vragen? Klopt. Alleen in 1948 was de gepresenteerde 2CV nog een prototype en verre van af. Het verhaal gaat dat er niet eens een werkende motor in zat omdat die nog geperfectioneerd moest worden. De Eend was pas in 1949 fabrieks- en verkoopklaar, vandaar dat de échte presentatie pas in 1949 was.